

'Moeders blijven liever bij hun kinderen'

Serie: Vrouwen, werk en kinderen in Duitsland

[Achtergrond](#) - 1 augustus 2013 - Auteur: Fleur de Weerd

Pamela (36) is vandaag een zeldzaam geval in Duitsland. Zij is namelijk openlijk blij dat het *Betreuungsgeld* wordt ingevoerd. Deze omstreden regeling compenseert gezinnen die geen crèche-bijdrage ontvangen, omdat ze zelf opvang regelen of een van ouders thuis blijft. "Het geeft gezinnen zoals het onze ruimte om te ademen."

Volgens de vele tegenstanders kun je het *Betreuungsgeld* beter 'aanrechtsubsidie' noemen. Dat de overheid ouders - in de praktijk meestal vrouwen - subsidieert die thuis blijven voor hun kinderen, vinden zij niet meer van deze tijd.

Maar de Beierse Pamela denkt daar anders over. "Moeders blijven het liefst thuis bij hun kinderen de eerste paar jaar. Als ze werken doen ze dat alleen omdat het financieel noodzakelijk is en anders omdat het in deze maatschappij van ze verwacht wordt. *Betreuungsgeld* geeft gezinnen zoals het onze ruimte om te ademen."

Voltijd moeder

Pamela is voltijd moeder. Ze werkte in het orthopedische schoenenbedrijf van haar ouders tot ze vijf jaar geleden haar eerste kind kreeg. Nog geen twee weken geleden kreeg ze haar derde. Een zoontje, hij heet Jakob, vertelt ze trots. "Ik ben nog aan het herstellen, maar wil best een half uurtje praten. Mijn man heeft vakantie en speelt met de kinderen in de tuin."

Dit is normaal wel anders. Pamela's man Matthias werkt voltijd bij een bank en is daarnaast in Hof, de kleine stad in Beieren waar ze wonen, gemeenteraadslid voor de christelijk-sociale CSU, de Beierse zusterpartij van de CDU. "Dat kost hem naast zijn baan zeker een paar uur per week."

Logische rolverdeling

Dat Pamela volledig de zorg voor de kinderen op zich neemt is nu eenmaal zo gelopen, vertelt ze. "Het was de logische rolverdeling, omdat ik makkelijker kon stoppen en mijn man meer verdient." Maar als ze verder vertelt, blijkt er toch meer achter te zitten. "Ik dacht altijd dat ik wel zou willen blijven werken, maar

dat veranderde toen ik mijn eerste kind kreeg. Als je dat voor het eerst in je armen houdt, wil je die verantwoordelijkheid niet weggeven aan vreemden. Behalve als het echt niet anders kan.”

Pamela (36) uit Hof (Beieren)

- studeerde HBO management
- werkte in het orthopedische schoenenbedrijf van haar ouders
- twee dochters van 3,5 en 2 jaar oud en een zoon van 2 weken oud
- haar man Matthias werkt als kwaliteitsmanager bij een bank en is op dit moment kostwinner

Dat een ouder de eerste paar jaar thuis blijft, is ook voor het kind beter, denkt Pamela. “Jonge kinderen trekken naar hun ouders en in het bijzonder naar hun moeder. Dat is een natuurlijke band die ik niet wilde verbreken. Wij hadden de mogelijkheid het zo te doen, dus hebben we die kans gegrepen. Ik wil pas weer gaan werken als de jongste drie is. Misschien dat mijn man dan een dag minder gaat werken en ik deeltijd.”

Consequenties

De keuze om te stoppen met werken had financiële consequenties voor het gezin. Op alleen Matthias' salaris komen ze maar net rond, vertelt de Beierse. “Daarom zijn we ook voor het *Betreuungsgeld*. Het is fijn voor ons en daarnaast wel zo eerlijk. De overheid hoeft bij ons niet mee te betalen aan kinderopvang en kan ons zo toch op een andere manier een beetje helpen.”

Volgens de tegenstanders van *Betreuungsgeld* gaan door de regeling minder vrouwen werken. Zij zien liever dat het geld - de invoering kost zo'n 2 miljard euro - wordt geïnvesteerd in de uitbreiding van het aantal crècheplaatsen.

Pamela is het niet met hen eens. “Al die crèchevergoedingen kosten tig keer meer miljarden per jaar dan het *Betreuungsgeld* (100-150 euro per kind per maand - red.).”

Allochtone kinderen

Feiten en cijfers

Nergens in Europa krijgen vrouwen minder kinderen dan in Duitsland. Ook heeft Duitsland de grootste inkomensverschillen tussen mannen en vrouwen van Europa.

[Lees de feiten en cijfers over het Duitse vrouwen- en gezinsbeleid >>](#)

Ook met het argument dat allochtone kinderen door de regeling niet meer naar de

crèche zullen gaan - hun moeders zijn meestal thuis en krijgen daarvoor nu geld - en daardoor een taalachterstand oplopen, is ze het oneens. “De meeste allochtone ouders die ik ken zijn van de tweede generatie en spreken prima Duits. Natuurlijk zijn er altijd probleemgevallen, maar daar moet je zo’n regeling niet op laten afketsen. Die gezinnen moet je gewoon extra hulp bieden.”

Deelstaat Beieren staat bekend als conservatief, maar in Pamela’s omgeving is ze de enige die fulltime moedert. “We wonen niet in een dorp. De meeste vrouwen in Hof (45.000 inwoners - red.) werken. Ik ben een van de weinigen in mijn vriendengroep die het zich kan veroorloven langer dan een jaar per kind thuis te blijven. Maar mijn vrienden begrijpen mijn keuze wel.”

Niet veroordelen

Zou zij andersom een werkende moeder veroordelen? “Natuurlijk niet”, zegt Pamela resoluut. “Als het financieel niet houdbaar is voor je gezin om thuis te blijven, moet je doen wat je moet doen.”

En als een vrouw nou heel graag wil werken? Er klinkt een korte stilte. “Ook dan veroordeel ik haar niet. Maar in veel gevallen betwijfel ik of er sprake is van keuzevrijheid. Ik denk dat er veel maatschappelijke druk ligt op moeders om te gaan werken. ‘Werk jij nog niet?’, vragen vrienden dan. Of collega’s. Of de baas. Ik denk dat er veel vrouwen zijn die net als ik er de eerste paar jaar willen zijn voor hun kind. Maar die dat niet durven te zeggen.”

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/3171/moeders-blijven-liever-bij-hun-kinderen>